

RESSÒ DE LA PARAULA

NOVA FRATERNITAT (VI)

Comunicació fraterna

Coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió del Senyor, celebrem la Jornada de les Comunicacions So-

cials. Aquesta jornada s'adreça als mitjans de comunicació al servei de la missió de l'Església, però també a qualsevol professional cristià o mitjà d'informació, que desitgi escoltar el missatge humanista que es desprèn de l'Evangeli.

La nova fraternitat, la comunitat i l'Església ha après del Déu cristià a comunicar-se. Recordem un principi bàsic. A més del servei de comunicació que realitza qualsevol cristià professional de la informació, l'Església com a tal, nascuda de la comunicació de Déu a la humanitat, comunica en dos camps fonamentals: a l'interior de si mateixa, dels seus membres entre si, i a l'exterior, al món, a la societat. La comunicació de Déu a la humanitat va ser per amor i es va realitzar estimant. Així, la comunicació, tant la interna com l'externa, que realitza qualsevol cristià i l'Església s'ha de fer per amor i estimant.

(Res d'aquesta manera de parlar pot estranyar-nos: el Déu cristià no és una entelèquia abstracta, sinó pura

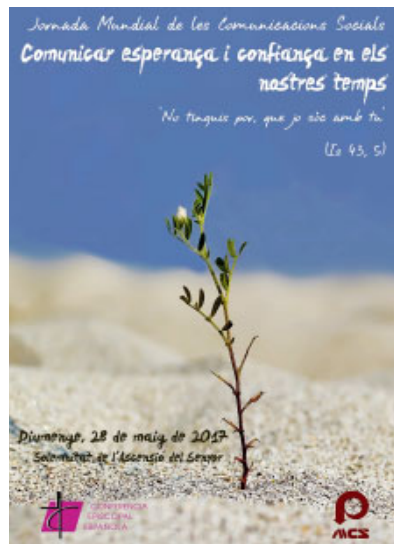
i eterna comunicació entre les tres persones, Pare, Fill i Esperit.)

Evidentment la comunicació a l'Església, en la nova fraternitat que neix a partir de Jesucrist i el seu Esperit, és molt més àmplia que la comunicació realitzada a través dels anomenats «mitjans».

Però s'entén que aquests, els mitjans de comunicació, no solament no són aliens a l'amor, sinó que són vehicles d'aquest mateix amor.

Això cal dir-ho, tant respecte al que comuniquem, el que diem, d'allò que informem, com a la manera que triem per comunicar.

Se'ns suggereix el lema «No tinguis por, que joestic amb tu» (Is 43, 5). *Comunicar esperança i confiança en els nostres temps*. Es tracta d'una crida al comunicador cristià i als mitjans de comunicació de l'Es-

glésia, perquè es posin al servei de l'evangelització, és a dir, de la transmissió de la Bona Notícia.

¿Vol dir això que els comunicadors cristians i els mitjans de comunicació de l'Església només han de comunicar «coses positives, bones i agradables» per tal que la gent no

s'amoïni i sigui optimista? De cap manera. Això no té res a veure amb la «comunicació cristiana». La Bona Notícia de l'Evangeli no és la negació del dolor ni de la mort, sinó justament l'anunci de la Resurrecció de Jesucrist, el triomf per a la vida eterna d'aquell que va sofrir i va morir realment.

És aquesta Bona Notícia el que conforma una manera pròpia d'entendre la vida. El cristià veu la vida tal com és, amb les seves zones fosques i clares. És per tant, com tot bon infor-

mador, fidel a la realitat, que assumeix sense dissimular gens. El que distingeix al comunicador cristià i els mitjans de comunicació eclesials és la manera d'interpretar aquesta realitat. Per a un cristià una víctima és una víctima, una injustícia és una injustícia, una tragèdia és una tragèdia; però la manera de transmetre aquesta realitat com a notícia és molt variada: pot explotar la seva morbositat, o projectar una opció ideològica, amagar o callar el que interessa i no a determinats grups de poder; o bé pot contagiar honradesa, objectivitat i al mateix temps solidaritat en el present i esperança concreta respecte del futur.

La nova fraternitat eclesial que neix de l'Esperit sap que l'amor autèntic no viu de les mitges veritats o falsos optimismes; no és paternalista ni consentidor. Però es fonamenta en la convicció que la Veritat, la Bondat i la Bellesa ja van ressuscitar en Crist. I són, en Ell, més reals que les ombres, que tan sovint enfosqueixen les nostres vides.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

«Jo sóc amb vosaltres»

Les lectures bíbliques de la festa de l'Ascensió ens situen al cor del misteri del Ressuscitat i de com aquest misteri arrela i fecunda la història humana personal i comunitària. En el relat del llibre dels Fets, els apòstols resten atòrats mirant fixament al cel mentre els seus ulls deixen de veure físicament el Senyor. Uns homes amb vestits blancs els pregunten per què miren al cel i els anuncien que tornarà.

Les aparicions d'aquell que després de mort havia donat moltes proves que vivia cessen, i els deixebles, amb l'ajut de l'Esperit promès, descobren una nova presència del Crist. Les paraules que el Ressuscitat els adreça en una de les se-

ves aparicions, adquireixen ara tot el seu significat: «Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20b).

Aquesta nova presència no és accessible als ulls humans dels deixebles. Tampoc no ho és per als nostres, homes i dones, creients o no tant, del segle XXI. Tanmateix, Ell, Trinitat, és aquí i de manera invisible és capaç de dotar-nos perquè puguem comprendre tot el que ens ha revelat i conèixer-lo de veritat, il·luminar-nos els ulls del cor perquè coneguem a quina esperança ens crida i quines són les riqueses que ens té reservades en el futur i, en definitiva, conèixer que està obrant en nosaltres amb la mateixa «força

poderosa i eficaç amb què va obrar en el Crist, quan el ressuscità d'entre els morts» (cf. Ef 1,17-23).

L'Ascensió del Senyor, una nova ocasió per prendre consciència de la força real i actuant de Déu en la nostra vida, en la dels altres i en la realitat que ens envolta.

És l'hora dels valents! Els tractats injustament, els mancats d'horitzó, els qui estan sols, els enfonsats moralment i psicològicament, etc., necessiten l'escalf i l'ajut d'aquells que confien i actuen convençuts que la realitat humana es pot transformar.

Concepció Huerta

ECO DE LA PALABRA

NUEVA FRATERNIDAD (VI)

Comunicación
fraterna

Coincidiendo con la solemnidad de la Ascensión del Señor, celebramos la Jornada de las Comunicaciones Sociales. Esta jornada se dirige a los medios de comunicación puestos al servicio de la misión de la Iglesia, pero también a cualquier profesional cristiano o medio de información, que desee escuchar el mensaje humanista que se desprende del Evangelio.

La nueva fraternidad, la comunidad y la Iglesia ha aprendido del Dios cristiano a comunicarse. Recordemos un principio básico. Además del servicio de comunicación que realiza cualquier cristiano profesional de la información, la Iglesia como tal, nacida de la comunicación de Dios a la humanidad, comunica en dos campos fundamentales: al interior de sí misma, de sus miembros entre sí, y al exterior, al mundo, a la sociedad. La comunicación de Dios a la humanidad fue por amor y se realizó amando. Así, la comunicación, tanto la interna como la externa, que realiza cualquier cristiano y la Iglesia se ha de hacer por amor y amando.

(Nada puede extrañarnos de este modo de hablar: el Dios cristiano no es una entelequia abstracta, sino pura y eterna comunicación entre las tres personas, Padre, Hijo y Espíritu.)

Evidentemente la comunicación en la Iglesia, en la nueva fraternidad que nace a partir de Jesucristo y su Espíritu, es mucho más amplia que la comunicación realizada a través de los llamados «medios». Pero se entiende que éstos, los medios de comunicación, no sólo no son ajenos al amor, sino que son vehículos de ese mismo amor.

Esto hay que decirlo, tanto respecto a lo que comunicamos, lo que decimos, de aquello que informamos, como a la manera que elegimos para comunicar.

Se nos sugiere el lema «No temas, que yo estoy contigo» (Is 43,5). *Comunicar esperanza y confianza en nuestros tiempos*. Se trata de una llamada al comunicador cristiano y a los medios de comunicación de la Iglesia para que se pongan al servicio de la evangelización, es decir, de la transmisión de la Buena Noticia.

¿Quiere decir esto que los comunicadores cristianos y los medios de comunicación de la Iglesia sólo han de comunicar «cosas positivas, buenas y agradables» para que la gente no se disguste y sea optimista? De ninguna manera. Esto no tiene nada que ver con la «comunicación cristiana». La Buena Noticia del Evangelio no es la negación del dolor ni de la muerte, sino justamente el anuncio de la Resurrección de Jesucristo, el triunfo para la vida eterna de aquel que sufrió y murió realmente.

Es esta Buena Noticia lo que conforma una manera propia de entender la vida. El cristiano ve la vida tal como es, con sus zonas oscuras y claras. Es por tanto, como todo buen informador, fiel a la realidad, que asume sin disimular nada. Lo que distingue al comunicador cristiano y a los medios de comunicación eclesiales es la manera de interpretar esa realidad. Para un cristiano una víctima es una víctima, una injusticia es una injusticia, una tragedia es una tragedia; pero la manera de transmitir esa realidad como noticia es muy variada: puede explotar su morbosidad, o proyectar una opción ideológica, ocultar o callar lo que interese o no a determinados grupos de poder; o bien puede contagiar honradez, objetividad y al mismo tiempo solidaridad en el presente y esperanza concreta respecto del futuro.

La nueva fraternidad eclesial que nace del Espíritu sabe que el amor auténtico no vive de las medias verdades o falsos optimismos; no es paternalista y consentidor. Pero se asienta en la convicción de que la Verdad, la Bondad y la Belleza ya resucitaron en Cristo. Y son, en Él, más reales que las sombras, que tantas veces oscurecen nuestras vidas.

† Agustí Cortés Soriano

Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

XXXI Trobada Interdiocesana
de Vida Creixent a Solsona

El 9 de maig tingué lloc la Trobada Interdiocesana de Vida Creixent a la ciutat de Solsona. Més de 850 persones de Catalunya, les Illes i Andorra participaren de la trobada, dels quals una setantena feien part de grups de la nostra diòcesi.

Reunits els pelegrins a la Sala Polivalent de Solsona, i després d'esmorzar amb coca i xocolata, hi hagueren els parlaments de benvinguda, entre els quals el bisbe de Solsona, Xavier Novell, va fer una dissertació històrica territorial del Bisbat de Solsona, deixant com a missatge clar que els Grups de Vida Creixent són la base ferma per apostar de cara a fer unes parròquies evangelitzadores «en uns

temps d'estar prop de la gent, de resistència i d'intel·ligència». La jornada continuà a la catedral de Solsona, primer amb una explicació històrica del temple i després amb la celebració de l'Eucaristia. La trobada acabà amb un dinar de germanor, sobretaula, brindis i el comiat amb el cant de *L'Hora dels adéus*. S'anuncià que l'any vinent la trobada serà a Montserrat.

La nit de Ràdio Estel
i Catalunya Cristiana

Arriba a la 6a edició aquesta iniciativa a favor d'aquests mitjans de l'Església. Tindrà lloc divendres 2 de juny i s'iniciarà la vetllada a la Basílica de Santa Maria del Mar, a les 8 del vespre, amb l'actuació del Cor Vivace i a 2/4 de 10, el sopar a la Llot-

ja de Mar (Passeig d'Isabel II, 1, de Barcelona). A més, aquest any amb la teva entrada participaràs al sorteig de diversos obsequis i sorpreses. Per a més informació i reserves (fins al 30 de maig) al 934 092 770 i a lanit@radioestel.cat.

Curs online
ciència i fe

El pròxim dimarts 13 de juny de 2017 començarà una nova edició del curs «Ciència i fe en diàleg» organitzat per la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC) amb el patrocini del Pontifici Consell per a la Cultura (Vaticà). El curs, 100% online, vol ajudar els cristians a donar raó de la seva fe davant les preguntes que poden sorgir des de la ciència, com ara el cas Galileu, evolució i creació, etc. Per a més informació podeu consultar www.CiencialFeBCN.com

Exercicis per a
preveres al Santuari
del Miracle

Del 21 al 25 d'agost, s'ofereix aquesta tanda d'exercicis als preveres i diaques de la nostra diòcesi i d'altres bisbats. Els acompanyarà Mn. Joan Torra Bitlloch, prevere de la Diòcesi de Vic. Ja es pot fer la inscripció o demanar més informació al correu exercicisalmiracle@gmail.com.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Promoguem l'amistat entre homes i dones de diferents tradicions religioses per construir un món de pau» (26 d'abril).

@Pontifex: «Estem cridats a caminar junts, amb la convicció que el futur de tothom depèn de la trobada entre les religions i les cultures» (28 d'abril).

@Pontifex: «La presència de Jesús es transmet amb la vida i parla el llenguatge de l'amor, gratuït i concret» (29 d'abril).

@Pontifex: «Amb la seva resurrecció Jesús ens ha alliberat de l'esclavitud del pecat i de la mort, i ens ha obert el camí a la vida eterna» (30 d'abril).

Estiu jove amb SantfeliuJove

Aquest estiu... Activa't i no et quedis a casa!

La **Ruta del Císter** seran uns dies de caminar, convivència i coneixença d'altres realitats. Les dates programades són des de dilluns 10 de juliol fins a divendres 14 de juliol. El preu de l'activitat és de 50 € i sortirem en bus, des de diferents llocs de la diòcesi fins a Vallbona de les Monges. El final de la ruta serà Poblet on es tornarà amb bus fins a cada desti-

nació. Edat recomanada: menors de 18 anys.

Encara no has anat a **Taizé**? Si hi has anat, segur que vols tornar-hi. Aquest estiu pots viure l'experiència que ofereix la comunitat de Taizé. De dissabte 19 a diumenge 27 d'agost compartirem amb altres joves del món les ganes de viure, pregar i divertir-nos. El preu de l'activitat és de 175 € i tant l'anada com la tornada serà amb bus. Edat recomanable: majors de 18 anys.

Dia Internacional dels Arxius al Baix Llobregat

Aquesta commemoració cultural s'escau el dia 9 de juny, recordant la creació del Consell Internacional d'Arxius (ICA), el 9 de juny de 1948.

El Consell Comarcal del Baix Llobregat, el Departament de Cultura de la Generalitat, l'Ajuntament de Sant Feliu de Llobregat i el Bisbat de Sant Feliu de Llobregat organitzen els dies 1, 6, 7, 8 i 9 de juny un curs de genealogia i família, que inclourà per al dia de cloenda una visita comentada a l'Arxiu Històric del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, constituït per decret del bisbe Agustí Cortés precisament en la data del 9 de juny de l'any 2011. Des d'aquesta instància diocesana es treballa per a la concentració, sanejament, rehabilitació, inventari, catalogació i digitalització de tots els arxius parroquials, a fi de garantir, amb mesures

de conservació i seguretat, l'accés de la societat civil, historiadors i persones interessades, a aquesta documentació de riquesa incalculable.

Edició dels Goigs a llaor de la Mare de Déu de la Fontsanta

Amb motiu de la festivitat i aplec de la Mare de Déu de la Fontsanta i dels 1.100 anys d'història del castell de Subirats, el passat 1 de maig, la parròquia de Sant Pere i l'Ajuntament de Subirats, amb la col·laboració de Gogistes Penedescens, van editar un goig dedicat a la patrona del municipi, amb lletra de Mn. Francesc Barjau.

La primera referència de la Mare de Déu és del 1726 i l'actual imatge és posterior a la Guerra Civil ja que l'anterior va ser cremada, recuperant-se només una mà; el seu cambril és d'estil barroc, restaurat el 1971.

AGENDA

- Consell Presbiteral i Consell Pastoral Diocesà.** Aquests organismes diocesans de consulta per al Bisbe tindran les seves darreres reunions del curs, respectivament, el dia 1 de juny, a les 10.30 h, i el 17 de juny, a les 10 h, a la Casa de l'Església.
- Confirmacions d'adults a la Catedral de Sant Llorenç.** Diumenge 4 de juny, dia de Pentecosta, a les 19 h. L'acompanyament litúrgic dels cants anirà a càrrec del conjunt de les corals que han participat en les celebracions diocesanes a la catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 29. □ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. *Lleida (Catedral):* dedicació de la Catedral; *Urgell:* sant Just (segle VI), bisbe d'Urgell; *Tortosa:* sant Pere Màrtir Sans i Jordà, bisbe de Foquien i mr. a la Xina (1747), nat a Ascó (Ribera d'Ebre), dominic.
- 30. □ Dimarts** [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. *St. Feliu de Llobregat:* Beat Pere Tarrés i Claret (Manresa, 1905 - Barcelona, 1950), prev.; sant Ferran (1198-1252), rei castellano-leonès, patró d'institu-

- cions diverses; santa Joana d'Arc, vg., patrona de França.
- 31. □ Dimecres** [So 3,14-18 (obé: Rm 12,9-16a) / Sl: Is 12,2-6 / Lc 1,39-56]. Visitació de la Mare de Déu; santa Peronella (Petronila), verge.
- JUNY**
- 1. ■ Dijous** [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. Sant Justí (s. II), mr. samarità, escriptor eclesiàstic.
- 2. □ Divendres** [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Marcel-

- lí i sant Pere, mrs. romans (s. IV); sants Germà, Paulí, Just i Sici, mrs.
- 3. ■ Dissabte** [Fets 28,16-20.30-31 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. Sant Carles Luanga i companys, mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova.
- 4. ■ Diumenge vinent**, de Pentecosta (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1C 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Hilari, bisbe; santes Noemí i Rut, sogra i nora, segons la Bíblia.

L'Ascensió del Senyor

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samària i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

Aplaudiu, pobles de tot el món, / aclameu Déu amb entusiasme. / El Senyor és l'Altíssim, / el terrible, rei de reis a tot el món. R.

Déu puja enmig d'aclamacions, / al so dels corns puja el Senyor. / Canteu a Déu, canteu-li, / canteu al nostre rei. R.

Que és rei de tot el món, / canteu a Déu un himne. / Déu regna sobre les nacions, / Déu seu al tron sagrat. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que il·lumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el féu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Acaba l'evangeli segons sant Mateu (Mt 28,16-20)

En aquell temps, els onze deixebles se n'anaren cap a Galilea, a la muntanya que Jesús els havia indicat. En veure'l es prosternaren.

Alguns, però, dubtaren. Jesús s'acostà i els digué: «Déu m'ha donat plena autoritat al cel i a la terra. Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyeu-los a guardar tot el que jo us he manat. Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món.»

▶ Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y «hasta el confín de la tierra». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo.»

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

Pueblos todos, batid palmas, / aclamad a Dios con gritos de júbilo; / porque el Señor altísimo es terrible, / emperador de toda la tierra. R.

Dios asciende entre aclamaciones; / el Señor, al son de trompetas: / tocad para Dios, tocad; / tocad para nuestro Rey, tocad. R.

Porque Dios es el rey del mundo: / tocad con maestría. / Dios reina sobre las naciones, / Dios se sienta en su trono sagrado. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos:

El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder en favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no sólo en este mundo, sino en el futuro. Y «todo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Conclusión del santo Evangelio según san Mateo (Mt 28,16-20)

En aquel tiempo, los once discípulos se fueron a Galilea, al monte que Jesús les había indicado. Al verlo, ellos se postraron, pero algunos dudaron. Acercándose a ellos, Jesús les dijo: «Se me ha dado todo poder en el cielo y en la tierra. Id, pues, y haced discípulos a todos los pueblos, bautizándolos en el nombre del Padre y del Hijo y del Espíritu Santo; enseñándoles a guardar todo lo que os he mandado. Y sabed que yo estoy con vosotros todos los días, hasta el final de los tiempos.»

COMENTARI

«Aneu a convertir tots els pobles»

Ascensió del Senyor (1305-1306) de Giotto. Fresc de la capella dels Scrovegni. Pàdua (Itàlia)

Tot i la pregunta decebedora (*restablireu ara la reialesa d'Israel?*), confirma Jesús els deixebles en la missió: *Rebreu una força —l'Esperit Sant— que us farà testimonis meus fins als límits més llunyans de la terra.*

L'Ascensió és pont entre la Resurrecció de Jesús i Pentecosta, formant totes tres una unitat. L'ambientació cosmològica no ens ha de distreure: culminat el Ministeri del Fill de Déu a la terra, començarà el servei de l'Església.

La carta als Efesians és exposició didàctica de la fe cristiana. El tema central és el Misteri/Projecte de Déu, preparat des de l'eternitat, amagat durant segles, realitzat per Jesucrist, revelat a l'Apòstol i desenvolupat en l'Església.

L'himne de benedicció i lloança al Pare (1,3s) acaba presentant Crist com a *Cap de l'Església, el seu cos*. La perspectiva total mostra l'Església com l'àmbit on es realitza el senyoriu de qui *omple totes les coses de si mateix*.

Els onze deixebles se n'anaren a Galilea complint l'encàrrec del Resuscitat a les dones per dir-ho als deixebles: *Ha ressuscitat i va davant vostre a Galilea. Allà el veureu*.

Galilea, lloc de l'ensenyament, esdevé símbol del missatge de Jesús. *Anar a Galilea* vol dir viure segons els criteris de l'Evangelí predicat a Galilea.

M'ha estat donat tot poder: no per estalviar així l'esforç dels deixebles.

Aneu a convertir tots els pobles: amb la força del sagrament (*bategeu-los*); i el guiatge d'una catequesi testimoniada (*ensenyeu a guardar el que us he manat*).

Garantia? *Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món*.

Mn. José Luis Arín